

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.III.871/2017/9.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Székely Ákos, a tanács elnöke
Dr. Sebe Mária, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2018. április 27.

Az ügy tárgya: csalás büntette és más
bűncselekmények

Terhelt: XXII. rendű terhelt

Első fok: Fővárosi Törvényszék, 21.B.443/2009/695., ítélet,
tárgyalás,
2015. november 19.

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 5.Bf.224/2016/37., ítélet,
nyilvános ülés,
2017. február 15.

Az indítvány előterjesztője: XXII. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára, hatályon kívül helyezésre

Rendelkező rész

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a XXII. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Kúria a Fővárosi Törvényszék 21.B.443/2009/695. számú, illetőleg a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.224/2016/37. számú ítéletét a XXII. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Fővárosi Törvényszék a 2015. november 19-én kihirdetett 21.B.443/2009/695. számú ítéletével XXII. rendű terheltet bűnösnek mondta ki csalás büntettségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], közokirat-hamisítás büntettségében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §) és hatóság félrevezetésének vétségében (Btk. 271. §) és ezért őt halmazati büntetésül 1 évi börtön fokozatú szabadságvesztésre és a közügyek gyakorlásától 5 évi eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés fele részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.
- [2] Védelmi fellebbezéseket elbírálván a Fővárosi Ítéltábla 2017. február 15-én kelt 5.Bf.224/2016/37. számú ítéletével a XXII. rendű terhelte tekintetében érdemben helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.
- [3] Az elsőfokú ítélettel megállapított - és a másodfokú bíróság által kiegészített - tényállásnak a XXII. rendű terhelte magatartására vonatkozó IX/4. tényállási pontban foglalt lényege a következő (elsőfokú ítélet 77-78. oldal).
- A XVI. rendű terhelte a tanú 1-től meg kívánta vásárolni (az 5.000.000 forintot lényegesen meghaladó, de 50.000.000 forintot el nem érő értékű) személygépkocsit, amelyről tudta, hogy lopásból származik és egyedi azonosító jelét megváltoztatták. A vételárhoz szükséges pénzt hitel felvételével akarta megszerezni, azonban nem bizonyult hitelképesnek. Ennek érdekében rábeszélte a XXII. rendű terheltet, egy kft. ügyvezetőjét, hogy működjön közre a pénzügyi megteremtésével hitel felvételében. A XXII. rendű terhelte, aki a kocsit lopott voltáról nem tudott, 2005. november 15-én az 1. számú bt. telephelyén a kft. nevében hitel felvételét kezdeményezte. Időközben a tanú 1 fiktív adásvételi szerződéseket készített, először arról, hogy a járművet a 2. számú bt. eladta tanú 2-nek, majd a hitelkérelem pozitív elbírálását követően, hogy a gépkocsi az 1. számú bt. részére került értékesítésre. A járművet a XVI. rendű terheltenek adta át.
- Ezt követően 2005. november 16-án a kft. lízingbevevő képviselőjeként a XXII. rendű terhelte egy Pénzügyi és Lízing Rt.-vel adásvételi szerződéssel vegyes lízingszerződést kötött, miszerint a gépkocsi 16.500.000 forintos vételárából a kft., mint lízingbevevő első lízingdíjként, saját erőből 7.500.000 forintot megfizet, míg a fennmaradó 9.000.000 forintot a Pénzügyi és Lízing Rt. mint hitelező folyósítja.
- A XXII. rendű terhelte az ügyletben való közreműködést csak a XVI. rendű terhelte kérésére vállalta, valójában sem a gépkocsi megvásárlása, sem ennek érdekében hitel felvétele nem állt szándékában. A szerződésben megjelölt önerő befizetésének igazolására a hitel folyósítása érdekében a kft. által 7.500.000

forintról kiállított bevételi pénztárbizonylatot használták fel, noha ténylegesen az összeg befizetésére nem került sor. A hitelintézet által a 2. számú bt. részére folyósított 9.000.000 forint tanú l-hez került, a gépkocsi pedig továbbra is a XVI. rendű terhelt birtokában maradt.

A Pénzügyi és Lízing Rt. kára csekély részben megtérült.

A valótlan tartalmú adásvételi szerződés alapján 2005. november 18. napjával a Pénzügyi és Lízing Rt.-t tulajdonosként, a kft.-t pedig üzembentartóként bejegyezték a közhiteles gépjármű-nyilvántartásba. A gépkocsival kapcsolatos büntetőeljárás megindulását és a jármű körözésének elrendelését követően a XXII. rendű terhelt 2006. október 17-én valótlan tartalmú feljelentést tett a rendőrkapitányságon, miszerint a gépkocsit 2006. október 16-án este a parkolóból eltulajdonították. E feljelentés alapján a rendőrkapitányságon ismeretlen tetten lopás büntette miatt büntetőeljárás indult.

- [4] Az eljáró bíróság az elbíráláskor hatályos büntetőtörvényt alkalmazta.
- [5] Jogi értékelése szerint a XXII. rendű terhelt azzal, hogy a gépjármű megszerzésének és a hitel törlesztésének szándéka, valamint az önerő tényleges befizetése nélkül kötött lízingszerződést, megtévesztette a lízingbeadót és a folyósított hitel erejéig megvalósította a csalás törvényi tényállási elemeit. Az ítélet indokolása tartalmazza, miszerint a XXII. rendű terhelt a hitel részleteit 2005 decemberétől 2006 októberéig törlesztette (209. oldal negyedik bekezdése), amit részleges kármegtérülésként értékelt. A terhelt vagyon elleni bűncselekményét - a Btk. 459. § (6) bekezdés c) pontja szerint jelentős értékre elkövetett - a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, és (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő csalás büntettének minősítette. A XXII. rendű terhelt a gépjármű átírásával kapcsolatos ügyintézés során a valótlan tartalmú lízingszerződés benyújtásával közreműködött abban, hogy a közhiteles gépjármű-nyilvántartásba ne a valóságnak megfelelő adat kerüljön, amivel a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja szerinti közokirat-hamisítás büntettét is megvalósította. A kölcsönügylet során a valótlan tartalmú pénztárbizonylat felhasználását további közbizalom elleni bűncselekményként, a Btk. 345. §-ában írt hamis magánokirat felhasználása vétségeként értékelte. Azzal pedig, hogy a rendőrségen büntetőeljárás alapjául szolgáló olyan bejelentést tett, amelyről tudta, hogy valótlan, kimerítette a Btk. 271. § (1) bekezdése szerinti hatóság félrevezetésének vétségét.

II.

- [6] A jogerős ügydöntő határozat ellen a XXII. rendű terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt, annak okaként a Be. 416. § (1) bekezdés a), b) és c) pontját feltüntetve.
- [7] Álláspontja szerint a megtámadott határozat a csalás büntette tekintetében büntető anyagi jogszabályt sért. A bíróság egyrészt

tévesen állapította meg, hogy az önrész befizetésére nem került sor, másrészt megalapozatlanul következtetett a terhelt elkövetéskori tudattartalmára, amikor kizárólag a fizetési szándékát vizsgálta, teljesítési képességét viszont figyelmen kívül hagyta, s ez utóbbira bizonyítást sem folytatott le. Azzal érvelt, hogy a részletek 11 hónapon át történt törlesztéséből is következően a XXII. rendű terhelt a hitelt törleszteni kívánta, amire cége vagyoni helyzete alapján messzemenően képes is volt. Mivel a terhelt ez irányú védekezését a bizonyítás során nem sikerült hitelt érdemlően megcáfolni, a vagyon elleni bűncselekmény elkövetése kétséget kizáróan nem bizonyított.

- [8] Hivatkozása szerint a hatóság félrevezetése kapcsán nem támasztották alá konkrét tények, hogy amikor a jármű eltulajdonításáról rendőrségi bejelentést tett, a XXII. rendű terhelt tudomással bírt a gépkocsit érintően megindult büntetőeljárásról, illetve a jármű lefoglalásának elrendelése iránti intézkedésről. Mivel büntetőjogilag felróható magatartást nem lehet megállapítani, továbbá nem nyert bizonyítást, hogy szándékosan tett valótlan tartalmú bejelentést, a hatóság félrevezetésének vétsége sem valósult meg.
- [9] Mindezek ellenére került sor a XXII. rendű terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására, melynek azonban az eljárás első- és másodfokú bíróság kellő indokát nem adta; így indokolási kötelezettségének sem tett eleget.
- [10] Elsődlegesen valamennyi bűncselekmény vonatkozásában a XXII. rendű terhelt felmentését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését, egyben a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését kérte.

III.

- [11] A Legfőbb Ügyészség BF.17/2018/1. számú átiratában a védő által benyújtott felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben pedig alaptalannak tartotta, így a XXII. rendű terhelt tekintetében a megtámadott határozat hatályban tartását indítványozta.
- [12] Rámutatott, hogy a védő felülvizsgálati indítványa a bizonyítékok értékelését - így az önerő teljesítését igazoló pénztárbizonylat, továbbá tanú 3 és a IV. rendű terhelt vallomásának tartalmát - vitatja, valamint okiratok beszerzésének elmulasztását kifogásolja. Ezzel a megállapított tényállást támadja, ami a felülvizsgálati eljárásban kizárt.
- [13] Az indítvány a vagyon elleni bűncselekménnyel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy nem tartalmazza a tényállás a XXII. rendű terheltnek a lízingcég felé teljesített befizetéseit, enélkül pedig a minősítés nem lehet helytálló. Ezzel szemben a Legfőbb Ügyészség szerint az irányadó tényállás alapján a XVI. rendű terhelt az általa kiválasztott gépjármű

megszerzése érdekében arra bírta rá a XXII. rendű terhelte, hogy a pénzügyintézet megtévesztésével, csalárd módon vegyen fel hitelt. A XXII. rendű terhelte kizárólag társa kérésére vállalta a közreműködést úgy, hogy sem a jármű megszerzése, sem a hitel felvétele nem állt szándékában. A szerződés feltételéül szabott 7.500.000 forintos vételár-rész befizetése nélkül került sor a lízingszerződés megkötésére, majd a hitelintézet által átutalt pénz felvételére, az autó pedig a XVI. rendű terhelte birtokában maradt. A XXII. rendű terhelte 9.000.000 forintot kapott kölcsönként, és ez az összeg a minősítés alapja, azaz a csalással okozott kár. A kifizetett részletek a kár megtérítéseként értékelendők, ezen utólagos magatartás azonban nem befolyásolja a minősítést meghatározó kár összegét.

Mivel a XVI. rendű és XXII. rendű terheltek megegyezése szerint a pénzügyintézetet megtévesztve jutottak a gépkocsi vételárához, amelyhez a XXII. rendű terhelteknek hitelt felvenni sem állt szándékában, így - fizetési szándék hiányában - nem mulasztott a bíróság, amikor nem vizsgálta, hogy képes lett volna-e törleszteni, ha akart volna fizetni.

A tényállás szerint a gépkocsival kapcsolatos büntetőeljárás megindulását és a lefoglalás elrendelését követően tett a rendőrségen a XXII. rendű terhelte meg nem történt bűncselekményről szóló, azaz valótlan tartalmú bejelentést, ezzel tehát nem egy általa elkövetett lopásról akarta elterelni a gyanút.

[14] Ebből adódóan az eljáró bíróság a XXII. rendű terhelte cselekményét törvényesen minősítette csalás büntetettének és hatóság félrevezetése vétségének, így e vonatkozásban a felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[15] Az indítványban felsorolt eljárási szabálysértések egyike sem eredményez abszolút hatályon kívül helyezési okot, így vizsgálatuk felülvizsgálati eljárásban törvényben kizárt.

[16] Az indokolási kötelezettség elmulasztása - a kialakult gyakorlat szerint - csak akkor felülvizsgálati ok, ha a bíróság az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy amiatt az ítélet érdemi felülbírálatra alkalmatlan. Tekintettel arra, hogy a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatok indokolásából megállapítható, hogy a bíróság mire alapította döntését a tényállás, a minősítés és a büntetés kiszabása terén, így ez a felülvizsgálati ok sem valósult meg.

[17] A Legfőbb Ügyészség feltétlen hatályon kívül helyezésre okot adó körülményt nem észlelt és a végrehajtás felfüggesztését sem látta indokoltnak.

IV.

[18] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsulésen bírálta el.

[19] A védő felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[20] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, kizárólag a Be. 416. § (1)

bekezdés a)-g) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető. A törvényi feltételeknek megfelelő törvényes ok a felülvizsgálatra, ha a bíróság jogerős ítéletében törvénysértően állapítja meg a terhelt büntetőjogi felelősségét [Be. 416. § (1) bekezdés a) pont], vagy törvénysértő büntetést szab ki [Be. 416. § (1) bekezdés b) pont]. A felülvizsgálatot lehetővé tevő eljárási szabálysértéseket pedig a törvény taxatívén sorolja fel [Be. 416. § (1) bekezdés c) és d) pont]. Végül a Be. 416. § (1) bekezdése pedig valamennyi felülvizsgálati okra kiterjedően rögzíti, miszerint felülvizsgálatnak csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen van helye.

- [21] A Be. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ami a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható. Felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak nincs helye [Be. 419. § (1) bekezdés, 388. § (2) bekezdés].
- [22] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a - minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések - így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának - helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.
- [23] Ezzel szemben a felülvizsgálati indítvány a bűnösség megállapítását sérelmező részében kizárólag olyan eljárásjogi indokokra hivatkozott, amelyek nem szerepelnek a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában konkrétan és kimerítően meghatározott, a felülvizsgálatra okot adó eljárási szabálysértések között. E körben az indítvány valójában az irányadó tényállás, illetve a bíróság mérlegelésének helyességét támadta, a bizonyítékok mikénti értékelését vitatta, átértékelését célozta, tényállástól eltérő körülményekre hivatkozott és ezen keresztül kifogásolta bűnösség megállapítását. Következésképp az indítvány azon része alapján, amely a tényállás felderítetlenségét és a bizonyítékok bírói mérlegelését támadta, s a jogerős ítéleti tényállásban rögzítettekkel szemben a terhelt szándékát vitatta, s eltérő tényállásra alapítva a terhelt büntetőjogi felelősségének hiányát állította, a felülvizsgálat törvényben kizárt.
- [24] Az indítvány kifogásolta a bűnösség megállapítását.
- [25] Az eljáró bíróság nem sértett törvényt, amikor a terhelt bűnösségét csalás büntetében, közokirat-hamisítás büntetében, hamis magánokirat felhasználása vétségében és hatóság félrevezetésének vétségében megállapította. Nem tévedett abban sem, hogy az elbíráláskor hatályos büntetőtörvényt alkalmazta.
- [26] A Btk. 373. § (1) bekezdése értelmében csalást követ el, aki

jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart és ezzel kárt okoz. A (4) bekezdés a) pontja értelmében a büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a csalás jelentős kárt [Btk. 459. § (6) bekezdés c) pont] okoz.

A törvényi tényállás megvalósulásának három, egymást kiegészítő okozati összefüggés megléte a feltétele. A megtévesztő magatartásnak kell előidéznie a passzív alany tévedését, ehhez képest arra alkalmasnak, szándékosnak (és értelemszerűen más által elkövetettnek) kell lennie. E tévedésnek kell kiváltania a megtévesztett személy vagyoni jogi rendelkezését. Végül a megtévesztett személy vagyoni jogi rendelkezése és a bekövetkezett kár között szintén okozati összefüggésnek kell fennállnia. A csalás esetében tehát a kárt nem közvetlenül az elkövető megtévesztő magatartása, hanem a megtévesztett sértett vagyoni jogi rendelkezése (jelen esetben a lízingszerződésben vállalt pénzüsszeg kifizetése) okozza. A tévással megvalósítható tévedésbe ejtés, a hamis tudattartalom tettes általi kialakítása a passzív alanyban tipikusan történhet legális jellegű polgári jogi ügyletben a tettes teljesítési szándékára vonatkozó megtévesztéssel. A jogtalan haszonszerzés nem önálló tényállási elem, hanem a megtévesztő magatartás célzata. A célzat körében nemcsak a tettes saját haszonszerzési célzata értékelhető, hanem az is, ha más részére próbál jogtalan hasznot elérni (BH 2014.172.). A célzott haszon tényleges megszerzése azonban már nem tartozik a tényállás keretei közé, azon túlnyúlik, s ezért a csalás miatti bűnösség megállapítása szempontjából közömbös.

- [27] A csalás kapcsán mind a teljesítési képességet, mind a teljesítési készséget vizsgálni kell, de mivel a bűnösség kérdését az akarati tényező dönti el, a teljesítőképesség vizsgálata csak akkor indokolt, ha van teljesítési készség (BH 2011.160.). A terhelt által képviselt cég anyagi háttere és a törlesztések teljesítése valóban egyik szempontja lehet a megtévesztő szándék kérdésének. A jelen ügyben azonban arról van szó, hogy - anyagi helyzetétől függetlenül - a XXII. rendű terheltnek már a kölcsönfelvétel időpontjában sem volt visszafizetési szándéka annak ellenére, hogy a törlesztést megkezdte. Az irányadó tényállás szerint a célzat már a megtévesztő magatartást megelőzően kialakult a XXII. rendű terheltben, akinek tudata kiterjedt a haszon jogtalan voltára is, amit más vagyoni gyarapodásának előmozdítása érdekében kívánt biztosítani. Ennélfogva a terheltre rótt csalás bűncselekménye tényállásszerű. Ehhez képest a kár részleges megtérülte - amely a bűncselekmény minél későbbi felfedését szolgálta - nem érinti a terhelt elkövetéskori tudattartalmát és a cselekmény minősítését sem befolyásolja. Így nem mulasztott a bíróság, amikor a teljesítőképességét nem vizsgálta, hiszen fedezet megléte esetén is megvalósul a csalás, ha a tettesnek a kölcsön felvételekor nem áll szándékában azt visszafizetni (BH 2000.6.). Mindebből következik, hogy a védő felülvizsgálati indítványában foglaltaktól eltérően a XXII. rendű terhelt bűnösségének kimondására a csalás

bűncselekményében a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése nélkül került sor.

- [28] A Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja szerint, aki közreműködik abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltozására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tényt vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba, a közokirat-hamisítás büntettét, míg a Btk. 345. §-a szerint aki jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának vagy megszűnésének bizonyítására hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú magánokiratot használ fel, hamis magánokirat felhasználásának vétségét követi el. A XXII. rendű terhelt közreműködött a valótlan tartalmú lízingszerződés szerinti adatok közhiteles nyilvántartásban való rögzítésében, és az önerő teljesítésére nézve valótlan tartalmú pénztárbizonylatot használt fel. Ekként a vagyon elleni bűncselekménnyel anyagi halmazatban megállapított közbizalom elleni bűncselekmények minősítése is helytálló.
- [29] A Btk. 271. § (1) bekezdése szerint hatóság félrevezetésének vétségét követi el, aki hatóságnál büntetőeljárás alapjául szolgáló olyan bejelentést tesz, amelyről tudja, hogy valótlan. Kétségtelen, hogy önfeljelentési kötelezettség hiányában nem valósul meg a hatóság félrevezetésének vétsége, ha az elkövető azért, hogy magáról a gyanút elterelje, az általa megvalósított bűncselekményről úgy tesz bejelentést, mintha azt ismeretlen tettes követte volna el (BH 1985.53.). Alaptalan azonban az a védelmi érvelés, amely szerint a hatóság félrevezetése megállapításának törvényes előfeltételei nem állapíthatók meg, mivel a terhelt a valóság feltárásával magát vádolta volna bűncselekmény elkövetésével, amire pedig a törvény szerint nem köteles. Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti ugyanis, hogy a XXII. rendű terhelt nem az általa elkövetett bűncselekményről (csalásról) tett bejelentést, hanem egy másik (valójában meg sem valósult, ismeretlen elkövetőnek tulajdonított) vagyon elleni bűncselekmény elkövetését állította. Amikor a lopás büntettének megvalósítását állította, a bűnüldöző hatóság munkáját olyan terület felé irányította, ahol bűncselekmény ténylegesen nem történt, nehezítve ezzel a valóban elkövetett bűncselekmény felderítését, illetve a bűnmegelőző feladatok teljesítését. A terhelt elkövetéskori tudattartalmát illetően a védő valójában a mérlegelt bizonyítékok alapján megállapított tényállást támadta. A kifejtettek alapján a terhelt igazságszolgáltatás elleni bűncselekményének jogi minősítése is törvényes.
- [30] Az indokolási kötelezettség megsértése címén az indítvány szintén az irányadó tényállást támadta, annak eltérő megállapítását célozva.
- [31] Rámutat a Kúria, hogy a tény- vagy jogkérdéssel összefüggő indokolási kötelezettség kapcsán - felülvizsgálatban - csupán az vizsgálható, hogy a kifogásolt határozatban nyomon követhető-e a bíróság értékelő tevékenysége, annak eredménye azonban vitássá nem tehető.

- [32] Ez pedig a Be. 373.§ (1) bekezdés III. pontja által meghatározott körben a szükséges és elégséges mértékben megtörtént. Az eljárás bíróság tényállást állapított meg, és az alkalmazott anyagi és eljárási jogi szabályhoz vezető következtetéseit, álláspontját rögzítette.
- [33] A fentiek szerint a felülvizsgálati indítvány valamennyi érve alaptalan.
- [34] Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot a XXII. rendű terhelt tekintetében a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

V.

- [35] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdése zárja ki.
- [36] A Be. 418. § (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdés e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. § (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által, illetőleg a korábbival azonos tartalommal, ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2018. április 27.

Dr. Székely Ákos s.k. a tanács elnöke, Dr. Sebe Mária s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő
BÉ